

Goedemorgen allen.

In de bijlage vinden jullie een "groet uit een vakantieland".

**Nee, ik ben er niet,
maar kreeg het binnen via 'Artway'
en vind het mooi om met jullie te delen in deze - even afwezigheid - vakantieperiode.
Zo zijn we toch een moment onderweg en kunnen we ons laven aan mooi / bijzondere
architectuur & glasramen....en de beleving van een bezoeker met een lied.**

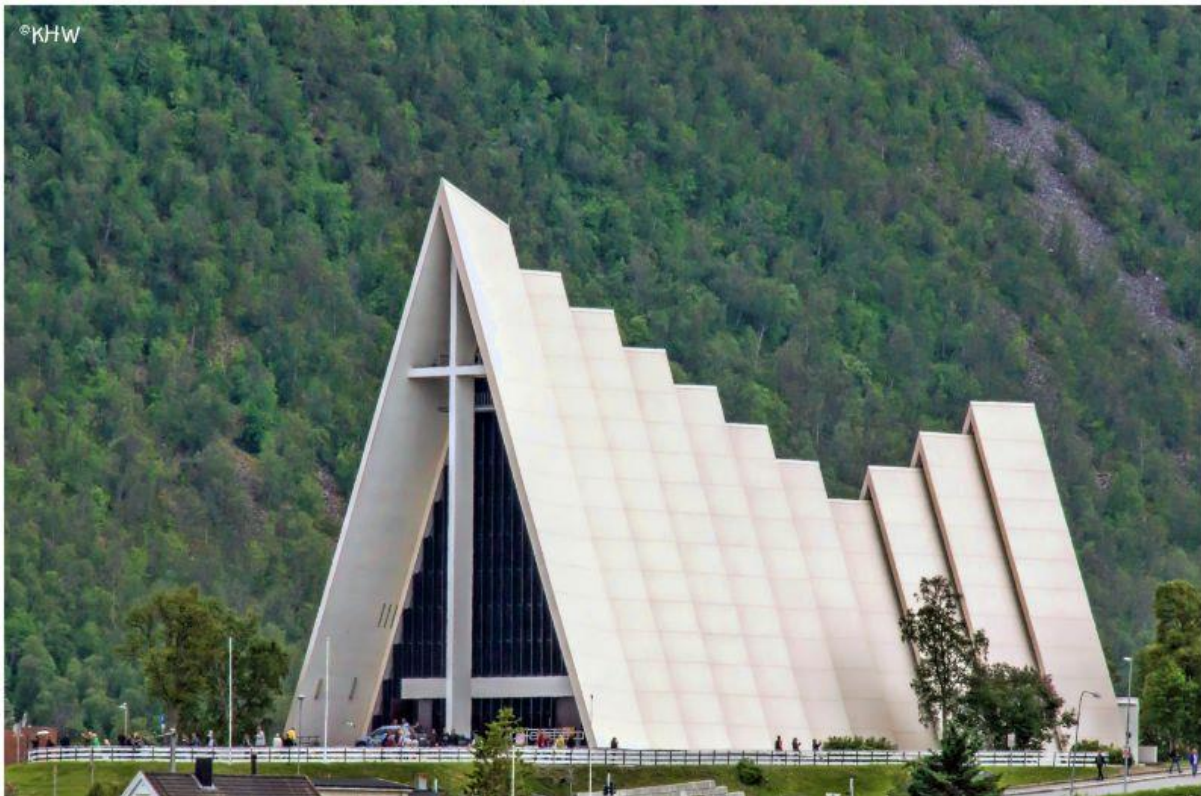
Fijne voortzetting van de zomertijd.

**groetje
Marjan**

ArtWay beeldmeditatie 21 juli 2024

www.artway.eu

Jan Inge Hovig en Victor Sparre: Tromsdalen Kirke in Tromsø

Thuiskomen

door Carla Bulsing-Barth

Het is fascinerend om op de veerboot de Tromsdalen Kirke of Ijszeekathedraal te zien opdoemen vanaf het water. Ook vanuit de lucht schijnt het een prachtig gezicht te zijn. Vanuit de stad Tromsø (gelegen in het noorden van Noorwegen) zie je de contouren van deze kerk die via een

lange brug te bereiken is. De kerk wordt meestal de IJzseekathedraal genoemd, maar in feite staat de echte kathedraal in de stad.

De architect Jan Inge Hovig (1920-1977) kreeg in 1960 de opdracht de kerk te ontwerpen. Hij heeft dit prachtige gebouw neergezet midden in een ruig landschap. Het schijnbaar ingedeukte dak van de kerk past zich aan de skyline van de bergen aan. Ook hield Hovig rekening met de lichtval en het noorderlicht. In 1965 werd de kerk in gebruik genomen. Vanuit de verte oogt zij als een driehoekig gebouw. Ze is aan de westkant (de ingang) 35 meter hoog.

Hovig gebruikte lichtgewicht betonplaten, waarvan de vlakken tot aan de grond bekleed zijn met gepolijst parelgrijs aluminium. Een poging om koper te gebruiken werd te duur. TL buizen bij de langwerpige smalle ramen in het plafond geven een lichteffect naar buiten en naar binnen (zie foto 4). In de glazen gevel bij de ingang is een groot opvallend kruis geconstrueerd, hetgeen toeristen heen en weer doet lopen om foto's te maken.

Binnengekomen voel je de warmte en veiligheid die de sobere inrichting oproept: de eikenhouten banken, de bijzondere lampen, het liturgisch centrum, de gedachtenistafel in de vorm van een aardbol. Maar het is het prachtige driehoekige glas-in-loodraam van La Dalle-glas dat je de adem beneemt. Het beslaat de gehele oostwand achter het liturgisch centrum. Het is van een indrukwekkende schoonheid, van de hand van kunstenaar Victor Sparre (1909 – 2008). Sparre noemde het 'De terugkeer van Christus'.

Bovenin is de hand van God te zien, die uitmondt in drie lichtstralen, één links en één rechts en in het midden een brede lichtstraal die Christus omhult. Dit alles tegen een blauwe (goddelijke) kleur. Christus staat met geopende armen en handen. Links- en rechtsonder zien we twee menselijke, kleine, figuren in het donkergrijs. Zij heffen hun armen omhoog. Ze lijken te reiken naar het goddelijke licht.

De aanblik van de wand raakte mij. Zittend in de bank liet ik al dit moois op mij inwerken. De toeristen buiten bij het kruis veranderden in mijn verbeelding in vluchtelingen, oorlogsslachtoffers, mensen met zorgen, verdriet, met een rugzak; mensen geteisterd door twijfel, door de ballingschap van het leven.

In mijn hoofd klonk Psalm 126 a, de vrije psalm van Huub Oosterhuis op de muziek van Huijbers:

Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap
dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen,
lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld:
'Hun God doet wonderen'
Ja, Gij doet wonderen
God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Breng ons dan thuis,
keer ons tot leven
zoals rivieren
in de woestijn
die, als de regen valt,
opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid
zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg
en zaait onder tranen.
Zingende keert hij
terug met zijn schoven.

Inmiddels kwamen de mensen binnen en keken, zagen, werden stil. Hier in het hart van de kerk straalde Christus. Hij deed mijn hart opengaan. Het was alsof Jezus wilde zeggen: 'Kom maar hier, Ik ben er voor jullie met al mijn liefde en trouw, God in jullie midden. Thuiskomen mag je. Ik ben al terug, al op de Paasdag blies ik mijn Geest over jullie heen. Blijf dus niet bij het kruis hangen. Zie je hieronder de nieuwe mens, de nieuwe Adam en Eva, met hun armen omhoog ten teken van triomf en vreugde? Geef toe aan je innerlijke ruimte, kom uit de ballingschap waarin je door het leven misschien terecht gekomen bent. Het is niet altijd gemakkelijk, maar troost en ontferming door mij gegeven zullen je deel zijn. Laat het oude maar los, word nieuw mens.'

Dromen? Dromen zijn geen bedrog, maar uiting van diepe verlangens vanuit de ziel, die ons kunnen aansturen de weg te gaan van geloof, hoop en liefde.

Jan Inge Hovig: Tromsdalen Kirke, Arctische Kathedraal in Tromsø, 1960-1965.

Victor Sparre: *De terugkeer van Christus*, 1972, mozaïek met La-Dalle glas, hoogte 23 m.

Jan Inge Hovig (1920-1977) is een Noorse architect. Hij was stadsarchitect in Narvik (1947-1950) en nam deel aan de wederopbouw na de verwoestingen van de Tweede Wereldoorlog. Vanaf 1950 had Hovig een eigen architectenbureau in Oslo. In 1960 begon hij met het ontwerp van Tromsdalen Kirke. Er zijn veel beroemde ontwerpen van zijn hand. Hij stierf plotseling aan een hartaanval.